

उदक्प्रतस्थे स्थिरधीः सानुजोऽग्नि पुरःसरः । सर्गः १५
 अन्वितः पतिवात्सल्याद्गृहवर्जमयोध्यया ॥ ६८ ॥
 युग्मम् । जगृजस्तस्य वृत्तज्ञाः पदवीं हरिराक्षसाः ।
 कदम्बमुकुलस्थलैरभिवृष्टां प्रजाश्रुभिः ॥ ६९ ॥
 उपस्थितविमानेन तेन भक्तानुकम्पिना । चक्रे
 त्रिदिवनिः श्रेणिः सरयरनुयायिनाम् ॥ १०० ॥

उदगिति । किं सः स्थिरधीर्निश्चलबुद्धः पुं किं सः
 सानुजो भरतश्चतुर्भुवनसहितः पुं किं सः अग्निराहवतीयादिः
 पुरः सरोयगामी यस्य स पुं किं सः पत्न्यौ रामे वात्सल्यात्
 स्नेहाद्गृहवर्जं गृहमात्रं वर्जयित्वा त्यक्त्वा अयोध्यया
 तद्वासिजनेनान्वितः अनुगतः ॥ ६८ ॥ जगृजरिति । चित्तज्ञा
 अर्थाद्रामस्य हरयो वानरा राक्षसाश्च तस्य रामस्य पदवीं
 मार्गं जगृजस्तेष्वनुजग्मुरित्यर्थः किं पं कदम्बानां वृक्षभे
 दानां मुकुलानि कुड्मलानि तानीव स्थूलैः प्रजानामश्रु
 भिरभिवृष्टां सिक्ता ॥ ६९ ॥ उपेति । तेन रामेण सरयूः
 अनुयायिनां पौराणां त्रिदिवस्य स्वर्गस्य निःश्रेणिरधिरोह
 णी चक्रे सरय्वां स्नात्वा देहं त्यक्त्वा सर्वे स्वर्गंगता इत्यर्थः किं
 तेन उप समीपे स्थितं विमानं यस्य तेन पुं किं तेभक्ता
 ननु कम्पते दयते तेन ॥ १०० ॥